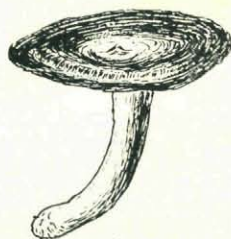

tuur heb ik niet gezocht, maar de zinsnede betreffende deze soort in het Handbook of British Birds (Vol. 3, 1939, p. 276): „In India occurs regularly on small and filthy village pools”, wijst erop, dat de Slob in zijn winterkwartieren in Azië ook in de nabijheid van menselijke nederzettingen wordt aangetroffen.

G. A. BROUWER.

De Geurende melkzwam. Een zwammetje dat naar cocos riekt, nl. de Geurende melkzwam

(*Lactarius glyciosmus*), troffen wij aan onder Douglassparren aan de Kruislaan in Berg-en-Bos te Apeldoorn.

Er zijn meer melkzwammen, die geuren, bv. *Lactarius camphoratus*, die naar kamfer, en *Lactarius helvus*, die naar maggi riekt. Maar de bovengenoemde *Lactarius glyciosmus* heeft een intensieve cocosgeur. Mevr. M. R. S. Boetje van Ruiven spreekt in *Natura* 1929 blz. 219 van een geur van bergamotolie of cocos, Moser in „Die Röhrlinge, Blätter- und Bauchpilze” van „Duftmilchlinge”, die zouden ruiken „süßlich spirituös nach Kokosbäckerei”.

Gemakkelijk kan men dit melkzwammetje aan zijn grijze of bruin tot roodbruine hoed, de bleek okerkleurige lamellen, de witte scherpe melk, doch bovenal aan de cocosgeur herkennen.

JOH. A. C. VETH EN A. N. KOOPMANS.

Kleine plevier. In aansluiting op mijn artikel over de Kleine plevier in Friesland (D.L.N., oktober 1957) deel ik nog mee dat deze vogel, volgens een mededeling in *Vanellus*, 10e jaargang, no. 10, blz. 210, op 27 mei 1957 een nest met vier eieren had op een zandvlakte onder Oudeschouw. Het lag in een kuultje met steentjes; nadere bijzonderheden betreffende het verdere verloop worden niet vermeld.

BAUKE VAN DER VEEN.

Een kraamkolonie van de Meervleermuis in Noordholland. Het ringonderzoek van Bels (1952) heeft aangetoond, dat Meervleermuizen (*Myotis dasycneme* Boie), welke 's winters in de grotten van het Zuid-Limburgse krijtgebied waren geringd, 's zomers geregeld uit Noordholland worden teruggemeld. Een kraamkamer van deze soort was daar tot dusver echter nog niet gevonden.

Toen wij dan ook op 20 juni jl. een dode Meervleermuis, die op 10 januari van dit jaar door ons in een grot bij Meerssen (Zd-Limburg) was geringd, uit Oostzaan teruggemeld kregen, bestond er alle aanleiding, deze vondst eens nader te onderzoeken. Na informatie bleek, dat onze verwachting niet werd teleurgesteld. In een spouwmuur van de woning, waarnaast de vleermuis gevonden was, bleek een kolonie te huizen. De dieren verlieten hun schuilplaats door enkele ventilatie-openingen in de gevel op ca. 8 m hoogte. De bewoners van het huis, die dit reeds opmerkten, hadden bij het uitvliegen ongeveer 80 dieren geteld.

Toen wij echter vangkooien voor de openingen aanbrachten waren de vleermuizen hierdoor blijkbaar verschrikt, want slechts 21 dieren — meest jongen — kwamen naar buiten en konden worden geringd. Het gelukte ons helaas niet nog meer in Limburg gemerkte exemplaren te vangen. Wij wachten nu met spanning af, of wij deze winter enkele van de in Oostzaan geringde Meervleermuizen in de Limburgse grotten zullen terug vinden.

Wij wekken lezers, woonachtig in het gebied ten noorden van Amsterdam, op, uit te zien naar zomerverblijven van deze vleermuissoort. Wij houden ons aanbevolen voor berichten aan onderstaand adres.

Zoologisch Laboratorium
Janskerkhof 3, Utrecht.

P. F. VAN HEERDT
J. W. SLUITER.

Vogelwaarnemingen in Oostelijk Flevoland. Dit jaar broedden nog maar weinig vogels in Oostelijk Flevoland. Toch werden op enige hoge zandplaten, die reeds vroeg in het voorjaar droogvielen, broedsels van Strandplevier en Visdiefje aangetroffen. Op een stort bij Lelystad kwam een visdief- en kokmeeuwkolonie voor; a'daar broedden ook enige paren Kluten.

Er werden echter zeer veel doortrekkende en rondzwervende vogels waargenomen. Een groot gedeelte van de zomer hielden zich enige Visarenden in de nieuwe polder op; in de ondiepe kanalen hadden ze de vis maar voor het grijpen. In juli zag ik bij de Kamperhoek ± 450 Lepelaars en verscheidene honderden Reigers, die op dode vis aasden. In juli en augustus streken duizenden Wilde eenden, Slobeenden en Zomertalingen in de polder neer; ook Bergeenden waren talrijk. In augustus en september trokken tal van Steltlopers door, o.a. Bos- en Groenpootruiter, Zwarte ruit, Tureluur, Oeverloper, Bonte en Kleine strandloper, Krombek- en Kanoetstrandloper, Watersnip, Bokje, Kievit, Kempshaan, Grutto enz. In augustus telde ik op één morgen ± 2000 Oeverwaluwen en ± 5000 Zwarte sterns; midden september nam ik ± 2000 Kluten waar. Eind augustus zag J. A. F. Koridon bij Ketelhaven een Reuzenster en W. J. Betzema nam midden september op de zandplaat „Het Spijk” in Oostelijk Flevoland een adulte Zwarte ooievaar waar. Ook in de Noordoostpolder hielden zich omstreeks die tijd twee Zwarte ooievaars op, nl. twee juveniele exemplaren resp. in het noorden van de polder en op het terrein van het Waterloopkundig Laboratorium bij Vollenhove. Deze in Nederland uiterst zeldzame soort werd dit jaar op verscheidene plaatsen gezien (zie J. Taapken in „Het Vogeljaar” van nov. 1957).

In de herfst concentreerden zich duizenden eenden op de tochten en kanalen en in de kwelplassen, in hoofdzaak Wintertalingen maar ook Wilde eenden, Smienten, Pijlstaarten enz. In november bedroeg het aantal Wintertalingen tenminste 30.000 exemplaren. Ganzen waren nog weinig talrijk, vermoedelijk niet meer dan 1000 Grauwe ganzen.

Van de roofvogels moeten, naast de Visarend, vooral Bruine en Blauwe kiekendief, Sperwer, Slechtvalk, Smelleken en Torenvalk worden genoemd. De laatste soort joeg vrijwel uitsluitend op de dijken, waar deze herfst vrij veel muizen voorkwamen.

In november arriveerden troepen Sneeuwgorzen en Fratertjes, die in de begroeiing langs en op de dijken voedsel zochten.

D. BAKKER.

De eerste jaargang van De Levende Natuur.
Het herdenken van de zestig jaren van De

Levende Natuur was voor mij een reden om eens te gaan kijken of ik die allereerste jaargang nog zo aardig zou vinden als toen ik die kocht, en ook, of mijn zoon van tien jaar er wat aan zou vinden. We hebben in de loop der jaren voor het slapen gaan al heel wat natuurlitteratuur gehad: Ernest Thompson Seton, William Long, Svend Fleuron, Visscher, Zweeres, Niek Tinbergen zijn voorgelezen; als het een engelse tekst was uiteraard in het Nederlands. Die boeken zijn nog onveranderd boeiend; Seton sla ik het hoogst aan. En nu begonnen we met De Levende Natuur. De uitkomst is best: die twee eeuwig jonge oude heren wisten hun ervaringen op een voortreffelijke wijze aan de man te brengen. „Een week in het vogelparadijs” verveelt geen ogenblik. De stinkzwam is nog steeds een echte klucht. De waarnemingen aan Sneeuwklukjes, Speenkruid, Tjiftjaf en Fitis zijn zo aardig en zo duidelijk verteld, dat ik ze zonder twijfel in het komende voorjaar met Bert ga toetsen. Ik ben erg benieuwd wat de rij van vazen met min of meer kale takken over enige weken gaat opleveren. Ik leer meteen bomen determineren aan winterkenmerken.

Het is iets heel buitengewoons; zulk een tweetal, dat zo gegrepen is door het leven, dat ze van geen ophouden weten, en er zo van doorstraald worden dat ze het aan iedereen overtuigd, overtuigend, begrijpend en begrijpelijk kunnen doorvertellen. En dat gebeurt dan zo intens en zo meeslepend, dat ze de vaders worden van een niet meer te tellen nageslacht van planten- en dierenliefhebbers, geologen en weet ik wat, en eigenlijk toch wel de meerderheid van onze leraren en hoogleraren in geest en waarheid hebben ter wereld gebracht. Ik zou bijna van een uitstorting van een bepaalde, een bepaald gerichte geest kunnen spreken. Zo opvallend is hun rol bij het uitdragen van belangstelling voor het leven in al zijn uitingen, daarbij inbegrepen de bevroren, gestolde, versteende fossiele resten van de levensenergie. En nu neemt het jongste geslacht die boodschap weer op, alsof het bij grootvader Heimans in de klas zat, of met hem de duinen in ging. Ik hoop dit knaapje met hun ogen Nederland te leren zien; en moeilijk is het niet, want ze zagen veel, en scherp, en ze hebben wat hun ogen zagen gelukkig niet weggestopt, maar opgeschreven.

Mr. J. H. VAN WIJK.